

[Socialministeren]

for nogle nærmere angivne rammer foreslås op-prioriteret i kommunerne ved, at staten yder 50 pct. refusion til kommunens udgifter hertil.

Jeg er helt enig med forslagsstillerne i, at det er vigtigt, at kommunerne styrker det forebyggende arbejde. Jeg kan også stort set tilslutte mig betragtningerne i bemærkningerne til forslaget om det sociale forsøgs- og udviklingsarbejde.

Når vi kommer til forslaget til løsninger, er vi derimod ikke helt enige. Som bekendt satte vi på baggrund af Socialudvalgets beretning af 23. juni 1988 et socialt udviklingsprogram i værk, det såkaldte SUM-program. Programmet varer 3½ år og afsluttes først med udgangen af 1991. Som det fremgår, er vi i øjeblikket midtvejs i programmet; de fleste penge er nu uddelt, og de mange projekter, der er støttet, er i fuld gang.

Socialministeriets Udviklingsråd har indstillet til mig, at der sker en evaluering af hele udviklingsprogrammet inden for en ramme på 20 mio. kr. Erfaringsopsamlingen skal bygge på de praktiske erfaringer, der er indhøstet i udviklingsprojekterne og formidlingsenhederne. Erfaringsopsamlingen foregår løbende gennem hele programperioden. Efter programperiodens udløb skal der ske en sammenfattende opsamling. Flere forskningsinstitutioner og uddannelsessteder er nu i gang med at opsamle resultaterne af de mange projekter. Der vil ske en løbende publicering af resultaterne af erfaringsindsamlingen, men de endelige resultater vil tidligst kunne foreligge i midten af 1992.

Når resultaterne foreligger, er jeg indstillet på at se åbent på, hvor der er behov for ændringer i den sociale lovgivning, ikke mindst hvordan man kan motivere til, at der lokalt sker en løbende udvikling på det sociale område, også efter SUM-programmets ophør.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Socialministeriet er ved at planlægge en konference i juni 1990, hvor Folketingets Socialudvalg vil blive indbudt sammen med Socialministeriets Udviklingsråd og Bevillingsudvalg, formidlingsenhederne og forskerne. Her vil vi se på de foreløbige resultater af SUM-programmet.

Jeg tror, det er en god idé, at vi får en bred debat, allerede inden de endelige resultater foreligger, men lad os vente lidt med beslutningerne. Jeg synes, det er for tidligt at tage stilling til forslagsstillernes konkrete forslag. Når re-

sultaterne af SUM-programmet foreligger, kan det vise sig, at der peges på andre muligheder for at imødekomme behovene. Men lad os se på det, når programmet er afsluttet.

Til slut vil jeg tilføje, at jeg er opmærksom på, at der ikke kan foreligge nogen færdige forslag fra min side, samtidig med at SUM-programmet udløber. Derfor er jeg allerede nu indstillet på at søge et mindre beløb af SUM-midlerne overført til 1992, så der kan ske en rimelig afslutning af programmet. Måske bliver der også behov for at søge en mindre, supplerende bevilling i 1992. Men lidt længere fremme i programmet vil der være større klarhed over muligheder og behov.

Sammenfattende kan jeg altså sige, at vi ikke afviser, at der skal ske ændringer på disse områder, men tidspunktet for forslaget er noget forhastet og ilde valgt.

Jytte Hilden (S):

Jeg kan på Socialdemokratiets vegne erklære mig meget enig i nogle af de tanker og ting, som socialministeren fremførte. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at SUM-programmet, som vi har i dag, er blevet en succes. Det er heller ikke nogen hemmelighed, at programmet blev til via to forslag, ét fra Socialdemokratiet og ét fra Det Radikale Venstre. Og det var faktisk et ganske udmærket fællesprojekt at få de to forslag flettet sammen til den nuværende ordning.

Det væsentlige for os i det forslag, vi fremsatte, var dels at sikre, at der bliver mulighed for nogle lokale initiativer, mulighed for, at kommunerne kan gøre noget, mulighed for en stor grad af selvforvaltning. For der er ingen tvivl om, at løsningen af mange af de sociale problemer, som vi står over for, har en basis ude omkring, hvor folk er. Det betyder ikke, at vi skal kaste vrage på mange andre ordninger, men det betyder, at det er vigtigt at tænke systemerne igennem.

Derfor var det væsentligt for os ikke at kalde det et forsøgsprojekt, men netop et udviklingsprojekt. Forsøg har jo, som vi alle ved, den meget uheldige ting ved sig, at når forsøget er slut, er pengene det også, og så er vi tilbage i den gamle gænge. Det har ikke været meningen, hverken for Socialdemokratiets eller for Det Radikale Venstres vedkommende, dengang vi skruede et kompromis sammen.